

De vzw VRIENDEN VAN GATAGARA

is

50 JAAR OUD

Onze vereniging is ontstaan uit de vriendschap tussen onze stichter, generaal Verbruggen, en abt Fraipont. Haar rol was om particulieren en instellingen ertoe aan te moedigen om, net als wij, 'fans' van Gatagara te worden. Onze vereniging werd in 1975 opgericht als vzw. Dankzij de inzet van Julien Nyssens, de opvolger van generaal Verbruggen, konden we rekenen op waardevolle steun van de Belgische ontwikkelingssamenwerking (de DGD). In de loop der jaren hebben vele partners, zoals Rijnland-Palts, Rotary International en anderen, zich bij onze actie aangesloten. Samen hebben we ons ingezet voor het Home de la Vierge des Pauvres, het HVP Gatagara, dat wordt beheerd door de Broeders van Liefde, om gehandicapte kinderen in Rwanda bij hun herstel en re-integratie in de samenleving te helpen.

Op 16 oktober jongstleden is Julien Nyssens, die 12 jaar lang voorzitter was van de Vrienden van Gatagara, op 102-jarige leeftijd overleden.

We ere hem met de boodschap van zijn zoon Pierre tijdens de uitvaartmis en het getuigenis van de huidige voorzitter, Claude Arnold.

PAPA

Als oudste van acht kinderen hechtte papa altijd veel waarde aan familie, eerst aan die van zijn ouders en later aan die hij met onze mama, Jacqueline stichtte. We zijn met zestig nakomelingen, allemaal erg hecht en bijna allemaal aanwezig vandaag.

Zijn leven werd gekenmerkt door het "scoutisme", waar hij al bekend stond als de 'levensgenieter'. Tijdens de oorlog leidde hij in de Ardennen kampen voor kinderen van Belgische in Duitsland krijgsgevangenen. De oorlog was ongetwijfeld de moeilijkste periode in zijn leven. Eind 1944 meldde hij zich aan als oorlogsvrijwilliger en werd hij ingedeeld bij de artillerie van de Pironbrigade. Hij nam deel aan de tweede Nederlandse campagne in 1945.

Pas de laatste jaren vertelde hij ons hierover en nam hij met enthousiasme, trots maar ook bescheidenheid deel aan herdenkingen. Hij beschouwde zichzelf niet als een held, maar eerder als vertegenwoordiger van alle oorlogsvrijwilligers die voor hem waren omgekomen.

Na zijn huwelijk in 1948 vertrok hij naar Rwanda voor een carrière in het territoriaal bestuur. Als bestuurder van het territorium Kigali tot eind 1961 had hij zeer nauwe band met de Rwandezen en sprak hun taal, het Kinyarwanda.

Toen hij terugkeerde naar België moest hij zich omscholen, wat hij met succes deed in de organisatie en het beheer van bedrijven. Na zijn pensionering wijdde papa zich aan talloze vrijwilligersactiviteiten, waaronder: *Télé-écoute prière*, dat hij zelf oprichtte, *Mémoire du Congo* ter nagedachtenis en natuurlijk "De Vrienden van Gatagara", een vzw die al meer dan 50 jaar gehandicapte kinderen in Rwanda verzorgt, opvoedt en re-integreert.

Ieder van jullie die hem kende en een band met hem had, heeft zijn openheid, optimisme en energie, maar ook zijn aandachtige luistervaardigheid en, op latere leeftijd, zijn grote tederheid kunnen ervaren.

Pierre Nyssens

JULIEN

Sta mij toe, om namens de leden van De Vrienden van Gatagara, Julien te bedanken voor alles wat hij voor ons heeft gedaan.

Ik ontmoette Julien dankzij Pierre Joseph Olbrechts, de vader van mijn vriend Philippe. Na een prachtige jeugd in Bukavu te hebben doorgebracht, vroeg ik hem bij welke organisatie zou ik me kunnen aansluiten om iets terug te geven voor het geluk dat ik aan de Grote Meren had gekend. Zonder aarzelen zei hij: "ga naar Julien Nyssens, hij is voorzitter van een prachtig project voor gehandicapte kinderen in Rwanda: het Home de la Vierge des Pauvres in Gatagara.

De klik was er meteen. Julien overtuigde me om me bij de organisatie aan te sluiten en van 1999 tot 2003 vergezelde ik hem bij zijn werk en tijdens zijn reizen naar Rwanda. Ik volgde hem op en ben nog steeds onder de indruk van de kinderen van Gatagara. Julien was een geweldige en energieke reisgenoot. Je had hem moeten zien toen hij in Kigali aankwam, in het centrum van Gitega, om de mensen te ontmoeten met wie hij tijdens de genocide telefonisch contact had gehad om de evacuatie van de kinderen naar Congo te begeleiden. Om vervolgens de weg naar Rwamagana te nemen om daar de gehandicapte kinderen van de basisschool of de naaischool te ontmoeten. Ten slotte kwam hij in Gatagara toe, waar de lichamelijk gehandicapte en blinde kinderen op hem wachtten om zijn komst te vieren. Daar kwam zijn tederheid voor deze kinderen tot uiting. Julien liep door de klassen en de schoolpleinen en sprak met hen in het Kinyarwanda. Hij werd als een koning ontvangen! Maar Julien was ook nauwkeurig. Hij was onvermurwbaar als het ging om de kwaliteit van de boekhouding van het ngo en bracht uren door met Clément om de door de AGCD gevraagde boekhoudkundige documenten op te stellen om de verkregen subsidies te rechtvaardigen. Julien was een manager. Hij was zich ervan bewust dat het ngo dat in 1960 door J. Fraipont was opgericht, moest zich ontwikkelen om niet langer afhankelijk te zijn van buitenlandse ngo's, wier steun beperkt was in de tijd. Julien kende

Rwanda zeer goed. Tijdens zijn jaren als territoriaal bestuurder had hij, vóór de onafhankelijkheid, het hele land bezocht. Het was een groot genoegen om naar zijn herinneringen te luisteren. Julien was ook erg hartelijk, natuurlijk tegenover Jacqueline en zijn kinderen, maar ook tegenover zijn vrienden. Na zijn voorzitterschap, was het bijvoorbeeld een traditie dat we bij onze terugkeer uit Rwanda, zodra we uit het vliegtuig stapten, bij hem thuis ontbeten om hem over onze reis te vertellen. Lieve Julien, we zijn je dankbaar voor alles wat je voor ons hebt gedaan, maar bovenal zullen we je als ware vriend missen. Ik zal je missen. We missen je vrijgevigheid en je glimlach. Je blijft voor altijd in ons hart.

Moge de eeuwigheid je genadig zijn...

Claude Arnold

Sponsoring van een gehandicapt kind

De vzw VRIENDEN VAN GATAGARA bieden donateurs in België de mogelijkheid om een kind met een handicap uit Gatagara te sponsoren. Op de heuvel van de hoop in Gatagara worden talrijke gehandicapte kinderen geïdentificeerd, verzorgd en opgeleid om in de samenleving te kunnen worden geïntegreerd. De meeste kinderen die in Gatagara worden verzorgd, wonen ter plaatse en volgen lessen in het inclusieve systeem (samen met valide kinderen) in het basis- en secundair onderwijs in de scholen van het Home de la Vierge des Pauvres (HVP).

De families van de meeste van hen zijn te arm om hun huisvesting en onderwijs te kunnen betalen.

40 kinderen in precare omstandigheden wachten nog steeds op een sponsor.

Momenteel bedragen de jaarlijkse schoolkosten voor het basisonderwijs 255 €, ofwel 21,25 € per maand, en 300 €, ofwel 25 € per maand voor een kind in het secundair onderwijs.

Dankzij de fiscale aftrekbaarheid kost het u bijna de helft minder!

We moedigen u aan om nu een kind te sponsoren door uw financiële instelling een maandelijkse automatische overschrijving voor het jaar 2026 te geven.

Pierre Nyssens

Verantwoordelijke voor sponsoring.

Een kleine financiële bijdrage van iemand met een goed hart kan het leven van een gehandicapt kind in Gatagara volledig veranderen.

Kerstmis in Kigali

Het is Kerstmis: het is hoog tijd om de sterren weer te laten schijnen... Apollinaire

LES AMIS DE GATAGARA vzw

Nr. 415 800 101

Rue au Bois 372/28 - 1150 Brussel

gatagara@skynet.be

<http://www.gatagara.org>

KBC Brussels **BE02 4393 1569 0940** KREDBEBB

Voorzitter: Claude Arnold.

Bestuurders: Jean-Paul Coch, Pierre Nyssens

Leden: Marie Ange Pauwels, Michel Nyssens, Louis Martin.

Het fiscaal attest voor giften van € 40 of meer die in 2025 zijn gedaan, wordt u vóór eind februari 2026 toegestuurd.

Als u uw giften wilt spreiden, overweeg dan een doorlopende opdracht.

Als u uw nieuwsbrief liever per e-mail ontvangt, kunt u dat laten weten aan: gatagara@skynet.be

Verantwoordelijke uitgever: Claude Arnold
Bosstraat 372/28, 1150 Brussel

GATAGARA

Orthopedagogisch centrum voor jongeren met een handicap in Rwanda, opgericht door Abbé Joseph Fraipont Ndagijimana

VROLIJK KERSTFEEST